

Studiu Biblic

Lecția 15

PĂCATUL ORIGINAR – SĂMÂNȚA ȘARPELUI

GLASUL DUHULUI

Apocalipsa 2:7 - „**Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: «Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.»**”

„**Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.**” Probabil că milioane vor asculta sau citi aceste cuvinte. Dar câți vor lua aminte la ele? Asta nu o știm. Însă cine-și va deschide urechea și va dori să știe cuvintele Adevărului, va constata cum îl va lumina Duhul lui Dumnezeu. Dacă urechea voastră este deschisă spre Cuvânt, Duhul lui Dumnezeu vă va face Cuvântul real. Acum, aceasta este o lucrare a Duhului. Eu pot să vă învăț Adevărul, însă dacă nu vă deschideți urechea pentru a-L auzi și inima pentru a-L simți, nu veți primi descoperirea.

Acum remarcăți, se zice că Duhul vorbește Bisericii. E la plural, nu la singular. Duhul nu l-a pus pe Ioan să scrie aceasta numai pentru o biserică locală din Efes și nici doar pentru prima epocă. Aceasta este pentru toate epocile Bisericii. Totuși, aceasta este Biserica de la început. Și ea este văzută ca în Geneza. Ceea ce a început în Geneza, rămâne adevărat de-a lungul întregului Cuvânt și se sfârșește în cele din urmă în Apocalipsa. Prin urmare, această Biserică, care începe în Faptele apostolilor, este planul de construcție al lui Dumnezeu pentru toate epocile, până ce ea se încheie în Epoca Laodicea. Observați cu atenție. Să acordăm atenție fiecărei epoci, căci ceea ce are loc aici este doar începutul. Pomiișorul care a fost plantat, va crește. El va crește fără întrerupere prin epoci. Acesta este un mesaj pentru fiecare creștin, din fiecare epocă, până vine Cristos. Da, așa este, căci Duhul vorbește. Amin.

RĂSPALTA PROMISĂ

Apocalipsa 2:7 - „**...Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.**” Aceasta este răsplata viitoare pentru toți biruitorii tuturor epocilor. Când a răsunat ultima chemare la luptă, când armura noastră e dată jos, atunci ne vom odihni în raiul lui Dumnezeu și partea noastră va fi pentru totdeauna pomul vieții.

„**Pomul vieții.**” Nu este aceasta o figură de stil minunată? El este menționat de trei ori în Geneza și de trei ori în Cartea Apocalipsei. El este același pom în toate șase locurile și simbolizează exact același lucru.

Totuși ce este pomul vieții? Ei bine, mai întâi trebuie să știm ce reprezintă acest pom. În Numeri 24:6, când Balaam îl descrie pe Israel, el zicea că ei erau „**Ca niște copaci de aloe pe care i-a sădit Domnul**”. De-a lungul Scripturii, copacii se referă la persoane, ca în Psalmul 1. Prin urmare, pomul vieții trebuie să fie persoana vieții, iar aceasta este Isus.

Acum, în mijlocul Grădinii Edenului erau doi pomi. Unul era Pomul Vieții, celălalt era Pomul Cunoștinței Binelui și Răului. Omul trebuia să trăiască prin pomul vieții; însă el nu trebuia să atingă celălalt pom sau urma să moară. Totuși omul a luat din celălalt pom și când a făcut asta, prin păcatul său a venit moartea în el, iar el a fost despărțit de Dumnezeu.

Acum, pomul de atunci din Eden, acest pom care era izvorul vieții, era Isus. În Ioan, capitolele șase la opt, Isus se face cunoscut ca izvorul vieții veșnice. El Se numea pe Sine Pâinea din cer. El spunea că Se dă pe Sine și că dacă un om va mănâca din El, nu va muri niciodată. El declara că îl cunoște pe Avraam și că înainte de Avraam, ERA EL. El profeteja că El însuși le va da ape vii, ca atunci când omul va bea, să nu mai înseteze niciodată, ci să trăiască veșnic. El Se arăta pe Sine ca MARELE EU SUNT. El este Pâinea Vieții, Izvorul Vieții, Cel Veșnic [Etern], POMUL VIEȚII. El era atunci în Eden în mijlocul grădinii tot așa cum va fi și în mijlocul raiului lui Dumnezeu.

Unii au o idee că cei doi pomi din grădină erau doar încă doi pomi dintre ceilalți pe care Dumnezeu i-a așezat acolo. Dar cei ce cercetează atent știu că asta nu este așa. Când Ioan Botezătorul striga că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor, el nu vorbea de simpli pomi naturali, ci de principii spirituale. Acum în 1Ioan 5:11 se zice: „**Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este în Fiul Său.**” Isus zicea în Ioan 5:40 - „**Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!**” Așadar mărturia, Cuvântul lui Dumnezeu, declară clar și deslușit că VIAȚA, VIAȚA VEȘNICĂ [ETERNĂ] este în Fiul. Nu e nicăieri altundeva. 1Ioan 5:12 - „**Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.**” Acum, din moment ce mărturia nu se poate schimba, să se scoată sau să se adauge, atunci rămâne valabilă mărturia că VIAȚA ESTE ÎN FIUL. Din moment ce este așa, POMUL DIN GRĂDINĂ TREBUIE SĂ FIE ISUS.

În ordine. Dacă Pomul Vieții este o persoană, atunci ȘI Pomul Cunoștinței Binelui și Răului este o persoană. Nu poate fi altfel. Așadar, Cel Drept [Neprihănit] și Cel Rău stăteau alături acolo în mijlocul Grădinii Edenului. Ezechiel 28:13a - „**Stăteai (Satan) în Eden, grădina lui Dumnezeu.**”

Aici primim noi adevărata descoperire despre „**Sămânța șarpelui**”. Aici este ceea ce s-a întâmplat în realitate în Grădina Edenului. Cuvântul spune că Eva a fost înșelată de șarpe. Ea a fost de fapt sedusă de șarpe. El spune în Geneza 3:1 - „**Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu.**” Acest animal era atât de asemănător ființei umane (și totuși era pur animal), încât putea să raționeze și să vorbească. El era o creatură verticală și era pe undeva între cimpanzeu și om, dar mai apropiat de om. Era atât de asemănător omului, încât sămânța sa putea și s-a și amestecat cu cea a femeii și a făcut-o să rămână gravidă. Când s-a întâmplat aceasta, Dumnezeu l-a blestemat pe șarpe. El a schimbat fiecare os din corpul șarpelui, astfel încât el a trebuit să se târască ca o năpârcă. Știința poate încerca tot ce vrea, și tot nu va găsi legătura lipsă. Dumnezeu a avut grijă de asta. Omul este deștept și poate vedea o asociere a omului cu animalul și încearcă s-o dovedească prin evoluție. Nu există nici o evoluție. Ci omul și animalul s-au amestecat. Aceasta este una dintre tainele lui Dumnezeu care au rămas ascunse, dar aici este descoperită. S-a întâmplat în urmă chiar acolo în mijlocul Edenului, când Eva a întors spatele Vieții pentru a accepta Moartea.

Observați ce le-a zis Dumnezeu în grădină. Geneza 3:15 - „**Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul.**” Dacă dăm crezare Cuvântului că femeia avea o Sămânță, atunci cu siguranță că și șarpele trebuie să fi avut o sămânță. Dacă Sămânța femeii era un copil de parte bărbătească fără influență masculină, atunci sămânța șarpelui va trebui să fie după același model și de fapt un alt băiat trebuie să se fi născut fără mijlocire masculină umană. Nu este nici un cercetător care să nu știe că Sămânța femeii era Cristosul Care a venit datorită lui Dumnezeu, în afara relației sexuale umane. Este de asemenea la fel de bine cunoscut că prezisa zdrobire a capului șarpelui era de fapt o profecie privind ceea ce Cristos urma să înfruptiască împotriva lui Satan la cruce. Acolo la cruce Cristos urma să zdrobească capul lui Satan, în timp ce Satan urma să zdrobească călcâiul Domnului.

Această parte a Scripturii este descoperirea despre cum sămânța literală a șarpelui a fost semănată în pământ, așa cum avem relatarea din [Luca 1:26-35](#), în care se dă relatarea exactă despre cum Sămânța femeii a ajuns la o manifestare fizică fără mijlocirea bărbatului. **„În luna a șasea, îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galilea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria. Îngerul a intrat la ea și a zis: «Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!» Turburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemneze urarea aceasta. Îngerul i-a zis: «Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămânea însărcinată și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus. El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.» Maria a zis îngerului: «Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?» Îngerul i-a răspuns: «Duhul Sfânt Se va pogori peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbră. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.»**

După cum Sămânța femeii era literalmente Dumnezeu reproducându-Se în carne umană, tot așa sămânța șarpelui este întocmai calea pe care a găsit-o Satan pentru a-și putea deschide ușa în rasa umană. Era imposibil pentru Satan (pentru că el este doar o ființă-duh CREATĂ) să se reproducă în felul în care S-a produs Dumnezeu, așa că raportul din Geneza ne spune cum și-a produs el sămânța și cum s-a introdus sau s-a injectat în rasa umană. Amintiți-vă că Satan este numit și „șarpele”. Despre sămânța sau injectarea lui în rasa umană vorbim noi.

Înainte ca Adam să aibă vreodată o cunoaștere carnală a Evei, șarpele a avut cea cunoaștere înaintea lui. Și cel născut din ea era Cain. Cain era de la (născut de la, zămislit de la) „Cel Rău”. [1Ioan 3:12](#). Duhul Sfânt din Ioan nu putea într-un loc să-l numească pe Adam „Cel Rău” (pentru că asta ar fi fost el dacă era tatăl lui Cain) și în alt loc să-l numească „Fiul lui Dumnezeu” care era prin creație. [Luca 3:38](#). Cain și-a dat pe față caracterul ca și tatăl său, un aducător de moarte, un ucigaș.

Împotrivirea lui categorică față de Dumnezeu când a fost înfruntat de Cel Atotputernic în [Geneza 4:5,9,13,14](#), îl arată ca fiind complet inuman în însușirile lui de caracter, părănd chiar să întrecă orice relatare pe care o avem în Scriptură privind o confruntare a lui Satan cu Dumnezeu. **„Dar spre Cain și spre jertfa lui, n-a primit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare și i s-a posomorât fața. Domnul i-a zis lui Cain: «Unde este fratele tău Abel?» El a răspuns: «Nu știu. sunt eu păzitorul fratelui meu?» Cain a zis Domnului: «Pedeapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi. Iată că Tu mă izgonești azi de pe fața pământului; eu va trebui să mă ascund de Fața Ta și să fiu pribeag și fugar pe pământ; și oricine mă va găsi, mă va omori.»**

Observați felul exact în care mărturia lui Dumnezeu ne prezintă nașterea lui Cain, Abel și Set. [Geneza 4:1](#) - **„Adam s-a împreunat cu nevastă-sa, Eva; ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain. Și a zis: «Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!» A mai născut și pe fratele său Abel ”** [Geneza 4:25](#) - **„Adam s-a împreunat iarăși cu nevastă-sa; ea a născut un fiu și i-a pus numele Set...”** Sunt TREI fii născuți din DOUĂ acte de cunoaștere carnală de către Adam. Din moment ce Biblia este Cuvântul exact și perfect al lui Dumnezeu, aceasta nu este o greșeală, ci o mărturie pentru iluminarea noastră. Din moment ce TREI fii s-au născut din DOUĂ acte ale lui Adam, știți sigur că UNUL dintre aceștia trei NU ERA fiul lui Adam. Dumnezeu a relatat aceasta în această manieră exactă pentru a ne arăta ceva. Adevărul acestui lucru este că Eva avea în pântecul său DOI fii (gemeni) din fecundări DIFERITE. Ea purta gemeni, la care concepția lui Cain era cu ceva timp înaintea celei a lui Abel. Îi vedeți iar pe acei gemeni.

Modelul perfect ca întotdeauna. Pentru cei care se gândesc că asta nu e posibil, să se știe că relatările medicale sunt pline de cazuri în care unele femei au purtat gemeni care erau din ovule diferite și din inseminări diferite cu fertilizarea ovulelor la distanță de câteva zile, și NU NUMAI AȘA, ci unele relatări arată că gemenii aveau paternități diferite. Recent s-a răspândit pe plan internațional vestea că o mamă norvegiancă și-a dat soțul în judecată pentru întreținerea ei și a gemenilor ei, dintre care unul era alb și celălalt negru. Ea a recunoscut că avea un amant negru. Cele două concepții erau la o distanță de aproximativ trei săptămâni. În Beaumont, Texas, în 1963, s-a relatat iarăși despre o naștere multiplă la care sarcinile erau la o distanță de multe zile, de fapt atât de multe, încât femeia era să fie moară la nașterea unui copil.

Acum, de ce a trebuit să fie așa? De ce a trebuit ca sămânța șarpelui să vină în felul acesta? Omul a fost creat pentru Dumnezeu. Omul trebuia să fie templul lui Dumnezeu. Locul de odihnă al lui Dumnezeu (al Duhului Sfânt) era omul, templul. [Fapte 7:46-51](#) - **„David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov. Și Solomon a fost acela care I-a zidit o casă. Dar Cel Prea Înalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini omenești, cum zice prorocul: «Cerul este scaunul Meu de domnie și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul sau care va fi locul Meu de odihnă? N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?» «Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.»** Satan a știut asta tot timpul. Și el vrea să locuiască în om tot așa cum o face Dumnezeu.

Dar Dumnezeu Și-a rezervat Lui Însuși acest drept. Satan nu poate face asta. Singur Dumnezeu a apărut în carne umană. Satan n-a putut și nu poate face asta. El nu are puteri creatoare. Singura cale pentru ca Satan să împlinească ceea ce voia să facă era să intre în șarpe în Eden, tot așa cum a intrat prin duhurile rele în porcii din Gadara. Dumnezeu nu intră în animale; dar Satan poate și o va face pentru a-și atinge scopurile. El nu putea să aibă un copil direct prin Eva așa cum a făcut Dumnezeu prin Maria, așa că el a intrat în șarpe și apoi a sedus-o pe Eva. El a sedus-o și prin ea Satan a avut un copil prin substituție [prin locțiitor]. Cain purta pe deplin însușirile de caracter spirituale ale lui Satan și caracterul animalic (senzual, carnal) al șarpelui. Nu-i de mirare că Duhul Sfânt a zis că Cain era de la cel rău. El era.

Acum vreau să mergem la o anumită dovadă pe care o avem, cum că există o afinitate [înrudire, asemănare] clară între om și animal. Aceasta este o chestiune fizică. Știți că puteți lua celulele embrionului unui fetus [făt] nenăscut și să le injectați în ființe umane? Apoi aceste celule tiroidiene se vor duce direct la tiroida umană, celulele de rinichi se vor duce direct la rinichii umani. Vă dați seama cât de uimitor este? O oarecare inteligență călăuzește aceste celule de animal exact la locul potrivit. Această inteligență ia aceste celule și le pune exact în locul potrivit. Există o afinitate între animal și om. Ele nu pot să se amestece unele cu altele și să se reproducă. S-a încercat asta. Dar atunci în grădina cea amestecare a avut loc și afinitatea chimică care încă există o dovedește. Căci atunci în Eden șarpele era o creatură verticală. El era apropiat omului. Era aproape om. Satan a profitat de caracteristicile fizice ale șarpelui pentru a-l folosi s-o seducă pe Eva. Atunci Dumnezeu a distrus acel model al șarpelui. Nici un alt animal nu se poate amesteca cu omul. Dar afinitatea există.

Acum, dacă am ajuns până aici, dați-mi voie să încerc să vă cristalizez gândirea asupra acestui subiect ca să puteți vedea necesitatea pătrunderii noastre în „învățătura seminței șarpelui” așa cum am făcut-o eu. Vom începe cu faptul că în mijlocul grădinii se aflau DOI pomi. Pomul Vieții era Isus. Celălalt pom precis este Satan din cauza a ceea ce a ieșit din rodul acelui pom. Deci acum știm că amândoi acești pomi aveau o relație cu omul sau altfel n-ar fi fost așezați acolo. Ei trebuie să fi avut un rol în planul și scopul suveran al lui Dumnezeu în relația lor cu omenirea și cu El Însuși sau niciodată nu I-am putea atribui lui Dumnezeu omniscentia [atotștiința, atotcunoașterea].

Până aici totul e adevărat, nu-i așa? Acum, Cuvântul arată foarte clar că ÎNAINTE de întemeierea lumii scopul lui Dumnezeu era să împărtășească Viața Sa Veșnică [Eternă] cu omul. [Efeseni 1:4-11](#) - **„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său, pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere; căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe**

care-l alcătuiască în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremurilor, spre a-și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia, care face toate după sfatul voii Sale.” Apocalipsa 13:8 - **„Și toți locuitorii pământului i se vor închina** [lui Satan], **toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost junghiat.”** Dar această Viață nu putea și nu va putea fi împărțită în vreun alt fel decât prin felul lui „Dumnezeu manifestat în carne”.

Aceasta era o parte a scopului Său etern și predestinat. Acest plan urma să fie spre lauda măreției harului Său. Era planul de Răscumpărare. Era planul de Salvare [Mântuire]. Acum ascultați îndeaproape. **„Dumnezeu fiind un Salvator [Mântuitor], era necesar ca El să predestineze un om care să aibă nevoie de salvare [mântuire] pentru a-I da Lui Însuși motiv și scop de a fi.”** Asta este sută la sută corect și o mulțime de locuri din Scriptură o confirmă așa cum o face chiar versetul indicat din Romani 11:36 - **„Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.”** Omul nu putea direct să vină și să ia parte la Pomul Vieții din mijlocul grădinii.

Această Viață Veșnică [Eternă] a Pomului trebuia să devină mai întâi carne. Dar înainte ca Dumnezeu să poată ridica și salva un păcătos, El trebuia să aibă un păcătos pe care să-l ridice și să-l salveze. Omul trebuia să cadă. Căderea care urma să fie cauzată de Satan trebuia să aibă carne care să facă să cadă. Și Satan trebuia să vină prin carne. Dar Satan nu putea veni prin carne umană pentru a produce căderea așa cum urma Cristos să vină în carne umană pentru a-i restabili pe cei căzuți.

Însă acolo era un animal, șarpele, atât de apropiat de om, încât Satan să poată ajunge la acest animal și prin acest animal să poată ajunge la carnea umană și să cauzeze căderea și să se injecteze prin aceasta în rasa umană, tot așa cum Isus urma să vină într-o zi și să Se injecteze în rasa umană, în trupuri umane, chiar până la proporția unei învieri în care să avem trupuri de slavă ca al Lui. Astfel că ceea ce Dumnezeu a realizat aici în grădina era planul Său predestinat.

Și când Satan a înfăptuit ceea ce era necesar pentru scopul lui Dumnezeu, atunci omul nu a putut să ajungă la Pomul Vieții din grădina. Cu siguranță că nu. Încă nu era timpul. Însă a fost luat un animal (un animal a cauzat căderea, nu-i așa? viață de animal să fie vărsată) și sângele său vărsat și apoi Dumnezeu a avut iarăși comuniune [părtașie] cu omul. Apoi trebuia să vină o zi când Dumnezeu să apară în carne și prin umilirea Sa El să restabilească omul căzut și să-l facă părtaș la această viață veșnică [eternă]. Odată ce pricepeți aceasta, puteți să înțelegeți sămânța șarpelui și să cunoașteți că Eva nu a mâncat nici un măr. Nu, era degenerarea omnirii prin amestecarea seminței.

Acum eu știu că răspunzând la o întrebare, o alta este gata să iasă la iveală și oamenii să mă întrebe: „Dacă Eva a căzut în felul acesta, ce a făcut Adam ca Dumnezeu să arunce vina asupra lui?” Este simplu. Cuvântul lui Dumnezeu este așezat pentru totdeauna în cer. Înainte ca o particulă de praf stelar să fi fost creată, acest Cuvânt (legea lui Dumnezeu) era deja acolo EXACT AȘA CUM ESTE SCRIS ÎN BIBLIA NOASTRĂ.

Acum, Cuvântul ne învață că dacă o femeie își părăsește soțul și pleacă cu alt bărbat, ea este o adulteră [preacurvară, curvă] și nu mai este căsătorită și soțul nu trebuie s-o mai ia înapoi. Acest Cuvânt era adevărat în Eden cum era adevărat și când Moise l-a scris în lege. Cuvântul nu se poate schimba. Adam a luat-o înapoi. El știa exact ce face, dar totuși a făcut-o. Ea era o parte din el și el era dispus să ia răspunderea ei asupra lui. El nu voia s-o lase să plece. Așa a rămas Eva gravidă de la el. El știa că ea va rămâne. El știa exact ce se va întâmpla cu rasa umană și a vândut rasa umană păcatului ca s-o poată avea pe Eva, pentru că o iubea.

Și așa s-au născut acești doi fii. Fii ce urmau să fie părinții rasei umane care era chiar acum coruptă. Și ce zice mărturia despre ei? Citiți mărturia, Iuda :14 - **„Și pentru ei a prorocit Enoh, al șaptelea patriarh...”** Geneza 5 este capitolul genealogiei [cartea neamului] lui Enoh. Ea redă această genealogie astfel: 1. Adam, 2. Set, 3. Enos, 4. Cainan, 5. Mahalaleel, 6. Jared, 7. Enoh. Observați că nu este menționat Cain. Linia lui Adam trece prin Set. Dacă Cain era copilul lui Adam, legea dreptului din naștere [de întâi născut] i-ar fi dat lui Cain dreptul în spîță. De asemenea trebuie să observăm cu atenție că în Geneza 5:3 se spune că: **„La vârsta de o sută trezeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui și i-a pus numele Set.”** Niciieri nu se spune că Cain era după asemănarea lui Adam, totuși ar fi trebuit să fie dacă ar fi fost fiul său, pentru că legea reproducerii e categorică că fiecare dă rod după soiul său. Trebuie să luăm de asemenea în considerare faptul că în ambele genealogii din Geneza și Luca, Cain lipsește. Dacă Cain ar fi fost fiul lui Adam s-ar fi spus undeva despre el: „Cain, care era fiul lui Adam, care era fiul lui Dumnezeu.” Nu spune asta pentru că NU POATE să spună asta.

Desigur că cercetătorii au pus mult timp în evidență două linii ale oamenilor: una care era linia evlavioasă ce se găsea în Set și cealaltă linie neevlavioasă fondată prin Cain. Și este ciudat, dar adevărat, aceiași cercetători nu ne-au spus niciodată cum se face că Cain era felul de persoană care era în timp ce Abel și Set erau din linia spirituală, evlavioasă. De fapt, Cain ar fi trebuit să fie spiritual și Abel mai puțin spiritual iar Set încă și mai puțin și așa mai departe în jos pe linie pentru că fiecare generație care a urmat s-a îndepărtat tot mai mult de Dumnezeu. Dar nu, Cain apare atât de rău, cum nici un om nu a fost vreodată descris, pentru că el se opune violent lui Dumnezeu și Cuvântului Său.

Acum să fie cunoscută aceasta: Scriptura nu se joacă cu cuvintele. Orice este în Mărturie, este acolo pentru ca ochii unși să vadă. Este acolo cu un scop. În acest Cuvânt se spune: Geneza 3:20 - **„Adam a pus nevastei sale numele Eva** (ebr. = viață): **căci ea a fost mama tuturor celor vii.”** Însă nici o Scriptură nu spune vreodată că Adam este tatăl tuturor celor vii. Dacă nu ar trebui pusă această implicație [sens existent pe lângă cel de bază] în Geneza 3:20, de ce s-ar fi menționat că Eva este mama tuturor și nici un cuvânt n-o spune despre Adam? Adevărul este că deși Eva a fost mama tuturor celor vii, Adam nu a fost tatăl tuturor celor vii.

În Geneza 4:1, Eva zicea: **„Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!”** Ea nu-i atribuie lui Adam paternitatea lui Cain. Dar în Geneza 4:25, ea zice: **„căci» a zis ea «Dumnezeu mi-a dat o ALTĂ sămânță ÎN LOCUL LUI ABEL pe care l-a ucis Cain.»** Ea nu spune că Dumnezeu i-a DĂRUIT [în engleză: GIVEN=dat, dăruit] altă sămânță – aceasta urma să fie Cristos, pentru că El este DĂRUIT. Acest fiu, Set, era DAT [în engleză: APPOINTED=hotărât, stabilit] în locul lui Abel. Ea își recunoaște fiul care a venit prin Adam; însă ea nu-l recunoaște acum pe Cain pentru că el a venit prin șarpe. Când ea zice ALTĂ SĂMÂNȚĂ în locul lui Abel, ea spune că Cain era diferit de Abel, căci dacă ei ar fi fost din același tată ea ar fi spus: „Mi s-a dat ÎNCĂ O SĂMÂNȚĂ”.

Eu nu cred tot ce citesc, dar cu siguranță un lucru curios e că ediția din 1 martie 1963 a revistei LIFE [Viață] relatează despre psihiatri care spun exact același lucru despre care discutăm noi. Acum, eu știu că nu toți psihiatrii sunt de acord unii cu alții, dar aici sunt. Teama de șerpi nu este o repulsie conștientă, ci una inconștientă. Dacă ar fi o teamă naturală oamenii ar fi tot atât de fericiți să stea fascinați înaintea cuștilor gorilei sau leului. Gândurile lor inconștiente îi țin să se holbeze la șerpi. Această atracție a șerpilor este inconștient sexuală. Aceasta a fost văzută de către oameni de-a lungul epocilor, generație după generație, prin același lucru. Șerpilor au fost întotdeauna și întotdeauna vor fi atractivi în mod respingător. Șerpilor au simbolizat întotdeauna atât ce e bine, cât și ce e rău. A fost un simbol falic [sexual masculin] de-a lungul epocilor. Întocmai ca în descrierea Grădinii Edenului, resimțim șarpele ca personificarea răului pasional.

Este aproape universal printre diversele triburi necultivate ca șarpele să fie asociat cu sexul și chiar venerat în legătură cu acesta. Studiul sexologiei o prezintă în multe cazuri. Acum aș dori să știu de unde au luat asta acești oameni, văzând că ei sunt needucați și nu au citit niciodată Biblia. Dar exact așa cum istoria popoului este cunoscută în întreaga lume, tot așa este cunoscut și acest adevăr despre căderea omului. Ei știau ce se întâmplase acolo în Eden.

Acum, chiar aici cineva o să-mi pună această întrebare: I-a spus Dumnezeu Evei să se păzească de șarpe sau șarpele o va seduce? Acum ascultați, Dumnezeu nu trebuia să zică nici un lucru despre ce se va întâmpla. Haideți să mergem la miezul poveștii. El pur și simplu a dat Cuvântul. El nu a zis să se împărtășească din CUNOȘTINȚĂ. Să se împărtășească din VIAȚĂ. VIAȚA ERA CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU. MOARTEA ERA TOT CE NU ERA CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU. Ea a permis ca UN CUVÂNT să fie schimbat și chiar atunci Satan a prins-o. Dumnezeu ar fi putut zice: „Nu culege din pom mai multe fructe decât poți mânca.” Satan putea zice:

„Iată, este foarte corect. Vezi că dacă alegi prea multe, vor putrezi. Există o metodă să păstrezi fructul și totuși în același timp să poți culege câte vrei. Așa că vezi, așa că poți avea calea ta și calea lui Dumnezeu în același timp.” Diavolul ar fi prins-o chiar atunci. Cel care este vinovat într-UN punct al legii a încălcat ÎNTREAGA lege. Nu vă jucați cu acest Cuvânt. Exact asta s-a întâmplat în Epoca efeseană înainte ca ea să se sfârșească prin 170 d.C.

Și ce a produs acest pom? Pomul cunoștinței a produs moarte. Cain și-a omorât fratele, pe Abel. Cel rău l-a omorât pe cel neprihănit. Aceasta a stabilit un model. Acest model va rămâne până la restabilirea tuturor lucrurilor, așa cum s-a spus prin profeți.

Pomul Cunoștinței a produs oameni deștepți; oameni de renume. Dar căile lor sunt căile morții. Poporul lui Dumnezeu este simplu, dar spiritual, înclinând spre Dumnezeu și natură, lucrând pământul, preocupându-se mai degrabă de adevăr decât de bogăție. Sămânța șarpelui a adus comerț formidabil, invenții minunate, dar cu toate acestea vine moartea. Praful lor de pușcă și bombele lor atomice omoară în război; iar în timp de pace invențiile lor mecanice, cum ar fi automobilul, omoară chiar mai mulți în timp de pace, decât distrug invențiile de război în vremuri de tulburare. Moartea și distrugerea sunt roadele trudirilor ei.

Dar ei sunt religioși. Ei cred în Dumnezeu. Sunt ca și tatăl lor, diavolul, și ca strămoșul lor, Cain. Amândoi credeau în Dumnezeu. Ei merg la biserică. Ei se amestecă cu cei neprihăniți așa cum neghina se amestecă cu grâul. Făcând asta ei corup și produc o religie nicolaită. Ei își răspândesc otrava în fiecare efort de a distruge sămânța lui Dumnezeu exact cum Cain l-a ucis pe Abel. Nu este nici o frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

Dar Dumnezeu nu pierde pe niciunul dintre ai Săi. El îi păstrează chiar și în moarte și a făgăduit că în ziua de pe urmă El îi va învia.

CONCLUZIE

„...Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.” Ce gând palpitant este acesta. Acest Pom al Vieții din Grădina Eden, de care nu s-au putut apropia din cauza căderii lui Adam, va fi dat acum biruitorului. Sabia învăpăiată a heruvimului străjer a fost pusă în teacă. Însă nu a fost pusă în teacă înainte ca lama să fie însângărată cu sângele Mielului. Haideți să reflectăm un pic la acest adevăr în timp ce observăm de ce le-a fost refuzat Pomul lui Adam și urmașilor săi, iar acum le este iarăși permis.

Intenția lui Dumnezeu pentru creația Sa, omul, este de a exprima Cuvintele Sale. În Geneza, lui Adam i s-a dat Cuvântul pentru a trăi prin acesta. O viață trăită prin Cuvânt ar fi Cuvântul exprimat. E adevărat sau nu? Dar a trăit Adam prin Cuvânt? Nu, căci ar fi trebuit să trăiască prin FIECARE Cuvânt și el nu a reușit să dea atenție *fiecărui* Cuvânt. Apoi s-a ridicat Moise. Ce om mareț și puternic era el. Însă nici acesta nu a reușit să trăiască prin fiecare Cuvânt și acest profet, model al Marelui Profet ce urma să vină, a dat greș prin furie să se supună Cuvântului. Și iată-l și pe David, marele rege al lui Israel, un om după inima lui Dumnezeu. El a dat greș prin adulter [preacurvie] când a fost ispitit. Totuși însă în cele din urmă la împlinirea timpului a venit Unul, Capul, chiar Isus, care de asemenea a trebuit să fie ispitit pentru a vedea dacă El va trăi prin FIECARE Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Atunci a fost învins Satan. Căci aici era Unul care trăia prin **„este scris”** și această Capodoperă a lui Dumnezeu a biruit prin faptul că reflecta Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi Cel Desăvârșit manifestat a fost dat la cruce ca Mielul desăvârșit al lui Dumnezeu pentru jertfa desăvârșită. Și pe „pom [lemn]” El a primit rănilor de moarte, pentru ca prin El și pentru El să putem mânca din Pomul Vieții și apoi această viață dată de bună voie ne va face capabili să biruim și să exprimăm Cuvântul lui Dumnezeu.

Și acum, acestor fii ai lui Dumnezeu, care biruiesc prin El, le este dat privilegiul raiului lui Dumnezeu și al comuniunii [părtașiei] neîntrerupte a lui Isus Cristos. Nu va mai fi niciodată vreo despărțire de El. Încotro merge El, va merge și Mireasa Sa. Ce este al Său împarte cu cei dragi ai Săi într-o relație de moștenire comună. Lucrurile tainice vor fi descoperite. Lucrurile întunecate vor fi limpezite. Vom cunoaște așa cum vom fi cunoscuți. Și vom fi ca El. Aceasta este moștenirea biruitorului care a biruit prin sângele Mielului și prin Cuvântul mărturisirii lui Isus Cristos.

Cum tânjim după ziua aceea când drumurile strâmbe vor fi toate îndreptate, iar noi vom fi cu El, timp fără sfârșit. Fie ca această zi să vină degrabă și fie ca să ne grăbim să ascultăm de Cuvântul Său și prin aceasta să ne dovedim vrednicia de a împărtăși gloria Sa.

„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.” Cât de tragic este că această primă epocă nu a ascultat de Duhul. În schimb a ascultat de om. Însă mulțumim lui Dumnezeu, în ultima epocă se va ridica un grup, Adevărata Mireasă a zilei de pe urmă, și ea va asculta de Duhul. În acea zi de mare întuneric lumina se va întoarce prin Cuvântul pur, iar noi ne vom întoarce la puterea Cincizecimii pentru a-I spune din nou bun venit Domnului Isus Cristos.

Notă: Din cartea „O expunere a celor șapte epoci ale Bisericii”, paginile 89-102.

„Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi cu toți! Amin.” (Romani 16:24)